

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 70/2026-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]

[REDACTED] zastúpených advokátkou JUDr. Miriam Jachymovou, Pražská 4, Košice, proti uzneseniam Krajského súdu v Prešove č. k. 24CoP/59/2025-939 z 29. júla 2025, č. k. 24CoPno/4/2025-949 z 31. júla 2025, č. k. 24CoPno/5/2025-953 z 31. júla 2025 a č. k. 21CoP/83/2025-416 z 2. októbra 2025, ako aj uzneseniu Okresného súdu Prešov č. k. 29P/195/2025-31 z 18. novembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. januára 2026 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na ochranu rodinného života podľa čl. 41 ods. 1 ústavy a práva na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 ods. 1 ústavy, ďalej práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na rešpektovanie rodinného života podľa čl. 8 dohovoru, ako aj práva dieťaťa byť vypočuté a na zohľadnenie jeho názoru podľa čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa už označenými uzneseniami krajského súdu a uznesením okresného súdu. Napadnuté uznesenia navrhujú zrušiť, vec vrátiť na ďalšie konanie a priznať im primerané finančné zadosťučinenie (sťažovateľovi v 1. rade priznať 8 500 eur, sťažovateľke v 2. rade priznať sumu 3 000 eur a maloletej priznať sumu 8 500 eur), ako aj náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že na okresnom súde už od roku 2014 prebieha konanie vo veci úpravy pomerov k maloletej [REDACTED], narodenej [REDACTED], ktoré dosiaľ nebolo právoplatne skončené. Sťažovateľ v 1. rade ako otec maloletej podal na okresnom

súde 29. mája 2025 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal zverenia maloletej do svojej osobnej starostlivosti a uloženia povinnosti matke prispievať na výživu maloletej.

3. Okresný súd uznesením sp. zn. 29P/88/2025 z 5. júna 2025 dočasne zveril maloletú do osobnej starostlivosti sťažovateľa v 1. rade ako otca, matke uložil povinnosť prispievať na jej výživu a upravil styk. Matka maloletej proti uzneseniu podala odvolanie. **Krajský súd uznesením č. k. 24CoP/59/2025-939 z 29. júla 2025** zmenil uznesenie okresného súdu z 5. júna 2025 tak, že neodkladným opatrením v jeho I. výroku nariadil otcovi odovzdať maloletú do starostlivosti CDR – Detského krízového centra [REDAKOVANÉ], v II. výroku otcovi zakázal po dobu trvania neodkladného opatrenia osobný, písomný, telefonický, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami realizovaný styk s maloletou a vo IV. výroku bolo trvanie tohto neodkladného opatrenia obmedzené najdlhšie na 6 mesiacov od odovzdania maloletej do stanovenej starostlivosti. Po tom, ako sa maloletá o uvedených skutočnostiach dozvedela, došlo ku komplikáciám v jej zdravotnom stave a na základe návrhu pediatričky bola 11. septembra 2025 hospitalizovaná na akútnom detskom oddelení Psychiatrickej nemocnice [REDAKOVANÉ]. Krajský súd následne v odvolacom konaní **uznesením č. k. 24CoPno/4/2025-949 z 31. júla 2025** nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil sťažovateľke v 2. rade nepribližovať sa k maloletej a nekontaktovať ju písomne, telefonicky, prostredníctvom elektronickej komunikácie alebo inými prostriedkami a žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal. Krajský súd v ďalšom **uznesení č. k. 24CoPno/5/2025-953 z 31. júla 2025** jeho prvým výrokom rodičom maloletej uložil povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu realizovanému v [REDAKOVANÉ] v časoch a rozsahu určených týmto občianskym združením, druhým výrokom stanovil, že toto neodkladné opatrenie bude trvať po dobu trvania neodkladného opatrenia nariadeného uznesením okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 24CoP/59/2025 z 29. júla 2025, a tretím výrokom žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

4. Okresný súd uznesením č. k. 29P/98/2025-286 z 12. augusta 2025 vo veci návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia na nahradenie súhlasu matky so zmenou miesta plnenia povinnej školskej dochádzky maloletej a vyslovenie súdom zákazu styku matky s maloletou rozhodol tak, že tento návrh sťažovateľa v 1. rade ako otca zamietol a žiadnemu z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania nepriznal. Sťažovateľ v 1. rade proti uzneseniu okresného súdu z 12. augusta 2025 podal odvolanie. Krajský súd **uznesením č. k. 21CoP/83/2025-416 z 2. októbra 2025** uznesenie okresného súdu z 12. augusta 2025 potvrdil a žiadnemu z účastníkov konania nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

5. Návrhom z 24. októbra 2025 postúpeným okresnému súdu 11. novembra 2025 sťažovateľ v 1. rade požiadal o vydanie neodkladného opatrenia, ktorým udelí za matku maloletej súhlas s vykonaním všetkých kompletných vyšetrení maloletej na akútnom detskom oddelení Psychiatrickej nemocnice [REDAKOVANÉ], na pobyt maloletej do doby ukončenia ozdravovacej fázy a do doby odporúčania nemocnice, čo sa týka ďalšieho postupu liečenia osoby maloletej. **Okresný súd uznesením č. k. 29P 159/2025-31 z 18. novembra 2025** návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol ako nedôvodný.

II.

Argumentácia sťažovateľov

6. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti argumentujú tým, že v uvedených konaniach sa súdy nedostatočne vysporiadali s nimi predloženými dôkazmi. Súdy preberali tvrdenia matky bez ich riadneho overenia a konfrontácie s ostatnými dôkazmi, systematicky uprednostňovali práva matky, ktorá je od roku 2000 v pracovnoprávnom vzťahu k súdu, ktorý vo veci rozhodoval. Nerovnosť procesného postavenia účastníkov konania sa v posudzovanej veci prejavila aj v rozdielnom prístupe všeobecných súdov k obsahovo porovnateľným návrhom rodičov, pričom návrhy sťažovateľa v 1. rade ako otca neboli akceptované bez náležitého vyhodnotenia skutkových tvrdení a bez presvedčivého odôvodnenia.

7. Sťažovatelia zdôraznili, že ich ústavná sťažnosť nesmeruje proti jednotlivému rozhodnutiu ako takému, ale proti kumulatívnemu účinku dlhodobého a systematického postupu všeobecných súdov, ktorý vyústil do faktického vylúčenia sťažovateľa v 1. rade z rodičovskej role bez existencie právoplatného rozhodnutia o obmedzení a pozbavení jeho rodičovských práv. Takýmto postupom dochádza k tomu, že sa inštitút neodkladného opatrenia využíva spôsobom, ktorý prekračuje jeho dočasnú a výnimočnú povahu a fakticky nahrádza rozhodnutie vo veci samej.

8. V preskúvanom konaní dosiaľ nebolo rozhodnuté o námietke zaujatosti vznesenej 17. novembra 2025 proti všetkým sudcom okresného súdu a krajského súdu. Napriek tomu súdy 9. decembra 2025 rozhodli ďalším neodkladným opatrením s priamym dopadom na rodinný život sťažovateľa v 1. rade.

9. K porušeniu práv sťažovateľky v 2. rade došlo tým, že jej bol dlhodobo znemožnený akýkoľvek kontakt s maloletou, a to bez toho, aby bola účastníčkou konania, v ktorom by sa jej postavenie a práva samostatne posudzovali. Ako manželke otca, t. j. tretej osobe, bol sťažovateľke v 2. rade zakázaný akýkoľvek styk s maloletou, čím došlo k neprípustnému rozšíreniu zákonných dôvodov zásahu do základných práv bez výslovnej opory v zákone. V rámci výkonu napadnutých rozhodnutí došlo aj k zásahu do jej práva na nedotknuteľnosť obydlia, a to vstupom zákonnej sudkyne do bytu 9. septembra 2025 na účely výkonu rozhodnutia.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

10. Podstatou ústavnej sťažnosti je namiatané porušenie označených práv sťažovateľov ústavne neakceptovateľným postupom okresného súdu a krajského súdu, ktoré rozhodnutiami označenými v ústavnej sťažnosti preferujú práva matky a bezdôvodne pozbavujú sťažovateľa v 1. rade jeho rodičovských práv a sťažovateľku v 2. rade jej práv.

11. Sťažovatelia argumentujú, že ich sťažnosť „*nesmeruje proti jednotlivému rozhodnutiu ako takému, no proti kumulatívnemu účinku dlhodobého a systematického postupu všeobecných súdov, ktorý vyústil do faktického vylúčenia sťažovateľa v 1. rade z rodičovskej role...*“. Táto argumentácia vychádza zo zjavného nepochopenia inštitútu ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorý je prostriedkom individuálnej súdnej ochrany ústavnosti. V prípade, ak k tvrdenému zásahu do základných práv a slobôd dochádza rozhodnutím orgánu verejnej moci (vrátane všeobecného súdu), je prostriedkom nápravy (po vyčerpaní sťažovateľovi dostupných právnych prostriedkov

ochrany) ústavná sťažnosť, ktorej ústavná úprava umožňuje ústavnému súdu nielen vysloviť porušenie základného práva a slobody, ale aj zrušiť rozhodnutie, ktoré ich porušilo, čo napokon sťažovatelia aj navrhujú. Úlohou ústavného súdu v konaní o ústavnej sťažnosti tak nie je a nemôže byť jeho generálny vstup do prebiehajúceho súdneho konania a zrušenie všetkých rozhodnutí všeobecného súdu podľa predstáv sťažovateľov.

III.1. K návrhu na vyslovenie porušenia označených práv maloletej:

12. Sťažovatelia žiadajú v rámci podaného návrhu rozhodnutia (petitu) vysloviť porušenie označených práv aj vo vzťahu k maloletej, hoci ústavnú sťažnosť podali len vo svojom mene, čo vyplýva aj z toho, že ju ako sťažovateľku neoznačili v záhlaví ústavnej sťažnosti. Len samotná zmienka o porušení práv maloletej v petite ústavnej sťažnosti nepostačuje na to, aby ústavný súd o porušení označených práv maloletej rozhodoval. S prihliadnutím na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť v časti namietajúcej porušenie práv maloletej (podanú sťažovateľom v 1. rade vo vlastnom mene) odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

III.2. K namietanému porušeniu označených práv napadnutými rozhodnutiami krajského súdu:

13. Ústavou vymedzená právomoc ústavného súdu mu neumožňuje, aby nahrádzal rozhodovaciu činnosť (právomoc) všeobecných súdov, ak je založená zákonom alebo na základe zákona. Ústavný súd môže uplatniť svoju právomoc až vtedy, ak fyzická osoba alebo právnická osoba nemá k dispozícii inú ústavnú a zákonnú možnosť účinnej ochrany svojich práv. Ústava ani zákon o ústavnom súde nepripúšťajú sťažovateľovi ako účastníkovi konania možnosť voľby medzi súdnymi orgánmi ochrany porušených základných práv a slobôd. Naopak, z čl. 127 ods. 1 ústavy jednoznačne vyplýva, že sťažovateľ pred tým, ako požiada o ústavnú ochranu ústavný súd, musí vyčerpať všetky (iné) dostupné a účinné prostriedky ochrany svojich práv.

14. Sťažovatelia proti všetkým štyrom napadnutým rozhodnutiam krajského súdu podali dovolania (čo preukázali písomnými dôkazmi o ich podaní). Procesný postup zvolený sťažovateľmi aktuálne neumožňuje ústavnému súdu vstupovať do vecného prieskumu napadnutých rozhodnutí, keďže o dovolaní je príslušný rozhodovať dovolací súd, čo zakladá prekážku neprípustnosti ústavnej sťažnosti podľa § 132 ods. 1 (prvá alternatíva) zákona o ústavnom súde, a tým aj dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

III.3. K namietanému porušeniu označených práv uznesením okresného súdu:

15. Napadnutým uznesením okresného súdu bol zamietnutý návrh sťažovateľa v 1. rade na nariadenie neodkladného opatrenia, proti uzneseniu sťažovateľ podal odvolanie. Právomoc ústavného súdu je vybudovaná na princípe subsidiarity (čl. 127 ods. 1 ústavy). Na zákonnej úrovni platí, že ústavná sťažnosť je neprípustná, ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa vec týka, je príslušný rozhodovať iný súd (§ 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Keďže o právach sťažovateľa dotknutých uznesením okresného súdu bude rozhodovať odvolací

súd, aj v tejto časti ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. februára 2026

Libor Duľa
predseda senátu